

DIPLOMATÁKHOZ

Nyilván nem várható el Önöktől, hogy ismerjék más államok részletes történelmét, különösen akkor, ha azok az Önök születése előtti időkre vonatkoznak. Így egy pár szóban ismertetjük a székelyek történetét, **akikről ez a memorandum szól.**

A székelyek a magyar nemzet egyik ága, akik legalább 895-óta egy államban éltek a magyarokkal, tehát annak a nemzetnek szerves részét képezik.

Az első világháború után Magyarországot szétszabdalták, így kb 4 millió magyar került idegen rémuralom alá, teljesen kiszolgáltatva az új államok kénye-kedvének. A románok megkapták a magyarországtól – népszavazás nélkül – elcsatolt Transylvania provinciát, ahol a székelyek lagnak több, mint ezeregyszáz éve.

A magyar kormányok hiába kérték a Trianon (Paris) békeparancs revízióját, csak 1940-ben került vissza Magyarországhoz Transylvania észak-keleti fele, a székely területekkel együtt, a német és olasz kormányok égisze alatt. Ezt a döntőbíráskodást a **román kormány kérte tőlük.**

A második világháború után a Szovjet kormány jóvoltából a terület vissza került Román fennhatóság alá.

1945 körül Transylvania lakosságának kb. 45 százalékát a magyarok és a szászok alkották. Akkor azonban az erőszakos elrománosítás teljes erővel, minden eszközzel beindult. A szászokat és zsidókat – váltságdíj ellenében kitelepítették Németországba és Izraelbe. A magyarokat pedig minden eszközzel elnyomták, kivándorlásra ösztönözték, fogságba vetették, szétszórták Románia más területeire. Vallási és kulturális szervezeteiket elnyomták, épületeiket és más vagyontárgyaikat elkobozták. A vallási szervezetek kulturális emlékeit, anyakönyveit, dokumentumai hivatalos levelezéseit elkobozták, „megőrzésre átvették”. Egyetemét elrománosították, rengeteg iskolát bezártak.

A néhány évtizeddel ezelőtt több, mint egy milliót kitevő – egy tömbben élő – székelység száma ma már egy millió alá csükkent, a kedvező szaporodás ellenére.

Ma Transylvániában és a többi magyaroklakta területeken szabályszerű népiirtás folyik, nyílt vagy burkolt eszközökkel. Mindez az ENSZ és az Európai Unió orra előtt történik.

Végüliségben, a Romániába kényszerített székelyek és a magyar határmenti ősi magyar települések (Partium) most teljes erővel területi autonómiát, azaz területi önkormányzatot követelnek. Tudják, nem szakadhatnak ki Romániából, hiszen annak közepén helyezkedik el Székelyföld, de most már eltökélt szándékuk a területi autonómia kivívása – egyenlőre - békés eszközökkel.

Európában számos példa van erre. A baszkok, dél-tyroliak, finnországi svédek, belgiumi németek, a skótok, walesiek. Miért nem kaphatnának területi önkormányzatot a magyarok Szlovákiában, Kárpát Ukrajnában, Romániában és Szerbiában?

E néhány sor olvasása után, ön könnyen meg tudja érteni az alábbi deklarációt.

Ha többet óhajt tudni a magyar-román viszonyról, kérjük nézze meg honlapunkat: www.hungarianhistory.com.

Üdvözlettel

A SEPSISZENTGYÖRGYI AUTONÓMIA NYILATKOZAT

Részletek: A teljes magyar és angol szöveg a honlapjainkon olvasható

Mi, Románia és az egyesülő Európa szabad polgárai, élve gyülekezési és szabad véleményformálási jogunkkal, az eljövendő nemzedékek iránti felelősségünk tudatában, közös akaratunk megerősítéseképpen ma, 2012. november 24-én Sepsiszentgyörgyön ismételten és elkötelezetten hitet teszünk az erdélyi magyar közösségünk és Székelyföld önrendelkezése mellett.

Nincs további huszonnégy évünk várni arra, hogy Bukarestben rendeződjenek közös dolgaink. Mondjuk ki: az elmúlt évtizedek keserű tapasztalata az, hogy a központosított hatalom nekünk eddig több problémát okozott, mint ahányat megoldott!

Elég volt a tétlen csodavárásból!

Elegünk lett a fejünk fölött köttetett háttéralkukból!

Elegünk lett abból, hogy korrupt politikusok elpredálják gyermekeink jövőjét! Elegünk van abból, hogy a mindenkori kormányok hibás döntéseinek árát mi fizetjük meg!

Elegünk van abból, hogy belső Anyaországunknak, Székelyföldnek még a pusztaság létét is tagadják!

Székelyföld élt, él és élni akar.

Ezért gyűltünk ma össze.

Őseinktől örökül kapott szülőföldünkön otthon akarjuk érezni magunkat. Ez a mi jussunk.

Ragaszkodunk hozzá.

Szabadon akarjuk használni anyanyelvünket, nemzeti szimbólumainkat. Székelyföldön legyen a magyar is hivatalos nyelv. Jogunk van hozzá.

Önálló oktatást akarunk a bölcsődétől az egyetemig. Legyen jogunk hozzá!

Azt akarjuk, hogy a mi adónkat itt költsük el Székelyföld fejlesztésére, népének épülésére.

Legyen jogunk hozzá!

Azt akarjuk, hogy természeti kincseinkkel mi gazdálkodjunk, ne idegenek prédálják el, és nekünk csak a tájsebek gyógyítása maradjon. Legyen jogunk hozzá!

Azt akarjuk, hogy dolgainkat nem ismerő kormányhelytartó ne akadályozhassa értékmegőrző és értékteremtő munkánkat.

Azt akarjuk, hogy saját dolgainkban mi dönthessünk.

Autonómiát akarunk. Mert az autonómia a megoldás. Szavatolja ünnepeink méltóságát, lehetővé teszi a dolgos hétköznapi eredményességét és megmutatja a jövő biztonságát.

Ebből nem engedünk. Küzdelmünket békés, demokratikus eszközökkel mindaddig folytatjuk, míg célunkat el nem érjük.

Önmagunkban, egyen-egyenként nem fogunk sikert elérni. Mindenkire szükség van.

Szólítjuk egyházainkat! Hitünk megtartó ereje, a keresztény értékvilág évezredes iránytűnk. Szólítjuk a mindennapjainkat otthonosabbá tevő civil szervezeteinket! Újra kell építenünk közösségeinket.

Szólítjuk írástudóinkat, tudósainkat és művészeinket! Az erdélyi kultúra egyediségére méltán lehetünk büszkék.

Szólítjuk politikusainkat! Az erdélyi magyarság egyértelmű akarátának eleget téve dolgozzanak ki egy közös cselekvési tervet az autonómia elérése érdekében. És attól el ne térjenek, jussanak akármelyik magyar párt színeiben mandátumhoz a törvényhozásban.

Szólítjuk az időseket! Bölcsességükre és tapasztalatukra építhetünk.

Szólítjuk ifjainkat! Alkotó lendületük előre visz.

Szólítjuk magyar szórványközösségeinket. Székelyföld - a belső anyaország - nem feledkezik meg róluk.

Idézzük Erdély szellemiségét! Küzdelmünk saját autonómiánkért része annak, hogy Erdélyt Bukarest önkényeskedő beleszólása nélkül akarjuk. Ezért partneri együttműködést keresünk az Erdély méltóságát visszakérő románsággal !

Ha egymillió aláírást kell összegyűjteni, hogy Európa végre felfigyeljen ügyünkre, összegyűjtjük.

Ha százezer aláírás kell ahhoz, hogy a Románia Parlamentjébe választott képviselők számára nyomatékot adjunk jogos követeléseinknek, összegyűjtjük.

Ha tüntetéseken kell kiáltanunk ismét és ismét autonómiára hívó szavunkat, akkor újra és újra utcára vonulunk. Nem mások ellenében, hanem azért, mert igazunk van.

A nemzeti autonómiánk apostolát, Kós Károlyt idézzük: "Dolgoznunk kell, ha élni akarunk, és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk".

Hittel és alázattal, felelősséget vállalva és az önrendelkezés iránt elkötelezetten fogunk dolgozni: örökségünk megóvása, jelenünk jobbítása és jövőnk biztosítása érdekében.

Isten minket úgy segítjen!